

MAKE FISHING FAIR

Plan działania

A roadmap to achieve fair fisheries and
support small-scale fishers in Europe

Wprowadzenie

Od ponad trzech dekad potencjał i znaczenie rybołówstwa łodziowego¹ są podkreślane na wielu odpowiednich forach międzynarodowych i europejskich, a także osiągnięto pewne ograniczone postępy w zakresie uznania jego wartości i potencjału jako elementu rozwiązania problemów związanych z pogarszającym się stanem mórz europejskich i bezpieczeństwem żywnościowym. Mimo to nie przełożyło się to w wystarczającym stopniu na rzeczywiste zmiany, które umożliwiłyby rybakom łodziowym godziwe warunki życia i wykorzystanie ich potencjału.

Forum „Make Fishing Fair”, które odbędzie się na tydzień przed dialogiem na temat wdrażania przepisów dotyczących rybołówstwa łodziowego zorganizowanym przez DG Mare, jest doskonałą okazją do podsumowania obecnej sytuacji sektora rybołówstwa łodziowego i skumulowanych presji, z jakimi się on boryka. Rybołówstwo łodziowe osiągnęło punkt krytyczny, a odwrócenie tej tendencji będzie coraz trudniejsze, jeśli nie zostaną podjęte pilne działania. UE nie może sobie pozwolić na dalsze opóźnienia w ochronie i promowaniu tego sektora oraz jego potencjału w zakresie stanowienia prawa i kierowania polityką, która jest sprawiedliwa dla rybaków, przyszłych pokoleń i przyrody.

Chociaż pakt oceaniczny traktuje wsparcie dla rybołówstwa łodziowego jako priorytet i nakreśla odpowiednie działania⁽²⁾, które mogą stanowić potencjalny krok naprzód, nie podano żadnych szczegółów dotyczących charakteru takiego wsparcia ani sposobu zapewnienia tego priorytetu w przyszłej ustawie o oceanach. Ma to zasadnicze znaczenie dla zapewnienia przetrwania rybołówstwa łodziowego, gwarantując, że stosowanie polityki chroni prawa rybaków i odzwierciedla ich specyficzne potrzeby, zamiast stosować uniwersalne podejście, które faworyzuje działalność na większą skalę i o większym wpływie.

¹ Stosujemy definicję rybołówstwa łodziowego zawartą w EMFAF – statki o długości poniżej 12 metrów wykorzystujące narzędzia połowowe pasywne. Chociaż ta uniwersalna definicja jest niedoskonała i nie uwzględnia w pełni różnic regionalnych, uważamy ją za „wystarczająco dobrą” klasyfikację.

² Pakt o oceanach konkretnie określa następujące kwestie: wsparcie dla rybołówstwa łodziowego jako priorytet. Odpowiednie działania obejmują wydanie vademecum przedstawiającego najlepsze praktyki, które państwa członkowskie mogłyby stosować przy przydzielaniu uprawnień do połowów w celu poprawy przejrzystości i promowania zrównoważonego rybołówstwa, a także specjalny dialog w sprawie wdrażania

. Komisja rozważy również utworzenie specjalnej rady doradczej

Nasze wezwanie do działania

W tym kontekście wzywamy **instytucje europejskie do ustanowienia do 2026 r. planu działania na rzecz rybołówstwa łodziowego w Europie**, uwzględniającego zasady zawarte w dobrowolnych wytycznych FAO dotyczących rybołówstwa łodziowego (wytyczne SSF), opartego na zróżnicowanym podejściu do polityki i zarządzania rybołówstwem łodziowym i rybołówstwem na większą skalę (LSF).

Plan ten powinien zawierać konkretne środki wraz z wiążącym harmonogramem dla instytucji europejskich i państw członkowskich, obejmujące następujące elementy:

- Przywrócenie zasobów rybnych przy użyciu lepszej wiedzy naukowej i tradycyjnej w celu odbudowy zdrowia ekosystemu
- Ochrona rybołówstwa łodziowego przed konkurencyjnymi sektorami niebieskiej gospodarki poprzez zapewnienie preferencyjnego dostępu i praw własności na wodach terytorialnych, rozszerzając je w stosownych przypadkach do strefy 6 mil i 12 mil morskich
- Stosowanie adaptacyjnych systemów współzarządzania we wszystkich obszarach przybrzeżnych
- Zapewnienie sprawiedliwego przydziału uprawnień do połowów w oparciu o kryteria społeczne, gospodarcze i środowiskowe
- Wspieranie odnowy pokoleniowej poprzez usuwanie barier i zapewnianie zachęt, oferowanie szkoleń, mentoringu i godziwych warunków życia dla młodych rybaków.
- Budowanie odpornych społeczności zdolnych do dostosowania się do zmian klimatycznych
- Gwarantowanie sprawiedliwego dostępu do wsparcia sektorowego i rynków
- Promowanie równości płci poprzez uznanie wkładu kobiet i zapewnienie im równego udziału i możliwości

Kluczowe priorytety dla sprawiedliwej i zrównoważonej przyszłości

1. Przywrócenie zasobów rybnych poprzez lepsze wykorzystanie nauki i tradycyjnej wiedzy w celu odbudowy zdrowia ekosystemów

Bez ryb nie ma przyszłości, a obecnie stanowi to poważne zagrożenie we wszystkich basenach morskich. Musimy odbudować zasoby rybne i funkcjonalność ekosystemów. Wymaga to wspólnego zarządzania morskimi obszarami chronionymi, planów odbudowy i skutecznego zarządzania rybołówstwem oraz najlepszego wykorzystania wiedzy naukowej, z uwzględnieniem wszystkich czynników wpływających na zasoby rybne, w połączeniu z empiryczną i tradycyjną wiedzą rybaków, która może pomóc w podejmowaniu decyzji dotyczących zarządzania. Jako pierwszy krok prosimy o utworzenie specjalnej Rady Doradczej ds. Rybołówstwa Małoskalowego.

Priorytetem dla Komisji Europejskiej powinno być dokonanie przeglądu procesu doradztwa naukowego i wdrażania wieloletnich planów zarządzania, nadanie priorytetowego znaczenia rybołówstwu o niewielkim wpływie na środowisko, wykorzystanie wskaźnika BMSY jako punktu odniesienia oraz usunięcie niedociągnięć, które utrudniają odbudowę zasobów rybnych. To ostatnie najlepiej osiągnąć poprzez ustalenie kwot wspierających budowanie biomasy, z uwzględnieniem wielkości ryb i struktury wiekowej populacji ryb, a także poprzez priorytetowe traktowanie połowów przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi (zwłaszcza połowów w ramach rybołówstwa łodziowego) w stosunku do połowów redukcyjnych przeznaczonych na produkcję mączki rybnej i oleju.

Wzywamy Komisję Europejską do wykorzystania wszystkich swoich uprawnień jako strażnika traktatów w celu egzekwowania istniejących rozporządzeń, w tym ustanowienia ambitnego, konkretnego programu środków służących osiągnięciu „dobrego stanu środowiska”, zgodnie z wymogami dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej (MSFD).

Wzywamy do wyeliminowania luk w stosowaniu rozporządzenia w sprawie kontroli, w szczególności zwolnienia z wymogów sprawozdawczości dotyczących marginesu tolerancji w odniesieniu do niesortowanych połowów małych gatunków pelagicznych. Środki przewidziane w rozporządzeniu w sprawie kontroli powinny zostać uzupełnione o nowoczesne techniki kontroli, takie jak eDNA, w celu wzmocnienia zgodności z przepisami i poprawy monitorowania niesortowanych połowów, przy jednoczesnym wzmocnieniu egzekwowania przepisów dotyczących nielegalnych połowów rekreacyjnych, w tym usuwania płetwy ogonowej ze wszystkich wyładowanych połowów europejskich rybaków rekreacyjnych.

2. Należy chronić rybołówstwo łodziowe przed konkurencją ze strony innych sektorów niebieskiej gospodarki, zapewniając mu preferencyjny dostęp do wód terytorialnych, rozszerzając go w stosownych przypadkach do granicy 6 mil i 12 mil morskich.

Rybołówstwo łodziowe należy umieścić w centrum niebieskiej gospodarki, uznając prawa własności i zwyczajowe prawa sektora rybołówstwa łodziowego oraz chroniąc go

przed ograniczeniami przestrzennymi wynikającymi z konkurencyjnych lub niezgodnych działań poprzez utworzenie „obszarów zarządzania rybołówstwem łodziowym”.

Opowiadamy się za podejściem do niebieskiej gospodarki opartym na fundamentach społecznych i respektującym ograniczenia ekologiczne oraz cele morskie (dobry stan środowiska), a także za integracyjnym procesem planowania przestrzennego obszarów morskich, w którym drobni rybacy otrzymują wsparcie umożliwiające im skuteczny udział.

Rybacy prowadzący działalność na małą skalę muszą być skutecznie włączeni i mieć możliwość znaczącego udziału w planowaniu przestrzennym obszarów morskich i zintegrowanym zarządzaniu strefą przybrzeżną na równi z innymi zainteresowanymi stronami. Lokalna, tradycyjna i empiryczna wiedza na temat rybołówstwa na małą skalę powinna być uwzględniana wraz z opiniami naukowymi przy podejmowaniu decyzji dotyczących rybołówstwa na małą skalę.

Ustawa o oceanach musi uznawać zwyczajowe prawa rybaków prowadzących połowy na małą skalę (dostęp do obszarów połowowych i zasobów) oraz chronić ten sektor przed ingerencją silniejszych sektorów niebieskiej gospodarki poprzez ustanowienie obszaru regeneracyjnego, zapewniającego preferencyjny dostęp na wodach terytorialnych, rozciągającego się do granic 6 mil i 12 mil morskich, tam gdzie jest to właściwe dla połowów na małą skalę o niewielkim wpływie na środowisko, gdzie plany zarządzania są ustalane w ramach systemów współzarządzania.

Poprawić gromadzenie danych i badania, aby zapewnić dokładne dane na temat ekologicznych, społeczno-ekonomicznych i skumulowanych skutków działalności w ramach niebieskiej gospodarki, w tym rybołówstwa rekreacyjnego i nowych form energii.

3. Wdrożenie adaptacyjnych systemów współzarządzania we wszystkich obszarach przybrzeżnych

Wdrożenie adaptacyjnego współzarządzania we wszystkich obszarach przybrzeżnych, poczynając od morskich obszarów chronionych i planów renaturyzacji, z uwzględnieniem rybaków prowadzących działalność na małą skalę, gwarantując im wspólną władzę decyzyjną opartą na zasadach inkluzywności, przejrzystości, odpowiedzialności i sprawiedliwości na europejskich wodach przybrzeżnych.

Ustawa o oceanach powinna jasno nakazać wspólne zarządzanie, określając role i wspólne obowiązki organów władzy oraz rybaków prowadzących działalność na małą skalę, a także nakłaniać państwa członkowskie do ustanowienia konkretnych ram prawnych obejmujących ten system zarządzania na wodach przybrzeżnych. Ramy te powinny zapewniać przeznaczenie odpowiednich środków finansowych w rocznych budżetach krajowych na wsparcie systemów wspólnego zarządzania i dialogu społecznego, umożliwić skuteczne wdrożenie oraz budować potencjał niezbędny do znaczącego udziału rybaków prowadzących działalność na małą skalę w procesach decyzyjnych.

4. Zapewnienie sprawiedliwego przydziału możliwości połowowych opartego na kryteriach społecznych, gospodarczych i środowiskowych

Rybacy prowadzący działalność na małą skalę powinni mieć preferencyjny dostęp do zasobów rybnych w oparciu o kryteria społeczne, kulturowe, gospodarcze i środowiskowe, a także należy podjąć wysiłki w celu położenia kresu prywatyzacji dostępu do zasobów rybnych.

Aby wyeliminować luki wdrożeniowe i w pełni wykorzystać potencjał art. 17, potrzebne są jasne wytyczne i wagi dla tych kryteriów.

„Vademecum” powinno prowadzić do opracowania wiążącego planu wdrożeniowego dotyczącego pełnego wykonania art. 17 oraz zawierać wytyczne dotyczące dobrych praktyk w zakresie zrównoważenia społecznego, gospodarczego i środowiskowego oraz sposobów promowania takich dobrych praktyk poprzez przydzielanie uprawnień do połowów.

Wytyczne powinny zawierać zalecenia dotyczące kryteriów, wag, wskaźników i metod pomiaru, które państwa członkowskie powinny stosować w celu sprawiedliwego wdrożenia art. 17 zgodnie z duchem prawa. Powinny one zapewniać sprawiedliwy przydział dla flot prowadzących połowy na małą skalę, np. poprzez zarezerwowanie co najmniej 20 % całkowitych uprawnień (TAC i nakładu połowowego) w odniesieniu do połowów zarządzanych za pomocą TAC i kwot, wraz z zabezpieczeniami zapobiegającymi erozji oraz przejrzystym zarządzaniem, czego przykładem jest rezerwa przybrzeżna Danii. Przydziały powinny również ułatwiać dostęp nowym podmiotom, młodym rybakom i kobietom, którzy obecnie napotykają przeszkody.

Wzywamy Komisję Europejską do wykorzystania wszystkich swoich uprawnień jako strażnika traktatów w celu zapewnienia egzekwowania art. 17, w tym poprzez postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, oraz do uwzględnienia niniejszych wytycznych jako szczegółowych przepisów w ustawie o oceanach, eliminując historyczne połowy jako wyłączone kryterium przydzielania uprawnień do połowów.

5. Wspieranie odnowy pokoleniowej poprzez usuwanie barier i zapewnianie zachęt, oferowanie szkoleń, mentoringu i godziwych warunków życia dla młodych rybaków.

Przyszłość rybołówstwa w Europie zależy od młodych ludzi, ich zaangażowania i zadowolenia z pracy, która może wiązać się z trudnościami zmniejszającymi jej atrakcyjność. Opracowanie planu działania na rzecz rybołówstwa łodziowego w Europie jest sposobem na rozwiązanie kluczowej kwestii wymiany pokoleniowej w sektorze rybołówstwa, która zagraża długoterminowej rentowności rybołówstwa łodziowego. Plan ten musi mieć na celu zapewnienie młodym ludziom i nowym pracownikom długoterminowych, godziwych i bezpiecznych perspektyw zarobkowych.

Bariera utrudniająca wejście na rynek nowej generacji rybaków w ramach wdrażania istniejących polityk, szkoleń i licencjonowania należy eliminować za pomocą środków zachęcających nową generację rybaków prowadzących działalność na małą skalę, w tym gwarantujących dostęp do kwot, wsparcie finansowe oraz tworzenie placówek zapewniających formalne szkolenia, w tym szkolenia online.

Należy wspierać młodych pracowników sektora rybołówstwa poprzez wsparcie techniczne i doradztwo administracyjne, ustanowić programy mentorskie i praktyki zawodowe oraz szkolenia, w tym dotyczące umiejętności przywódczych i komunikacyjnych. Należy ustanowić konkretne, dostosowane do potrzeb rybaków łódziowych szkolenia, które będą trwały przez całe życie. Należy promować konkretne badania i rozwój w zakresie rybołówstwa łódziowego, które będą wspierane i finansowane w ramach programów badawczych UE i krajowych. Należy dalej badać i wspierać programy i inicjatywy dotyczące własności zbiorowej, takie jak projekt Mer de Liens.

Wspieranie tworzenia sieci młodzieżowych i grup wymiany informacji, takich jak Low Impact Fishers Youth Network, aby ich głosy były uwzględniane w procesach decyzyjnych, które będą miały wpływ na ich przyszłość.

Zapewnienie godziwych warunków pracy i praw socjalnych dla sektora SSF, takich jak dostęp do zabezpieczenia społecznego, odpowiedniej opieki zdrowotnej, edukacji i bezpieczeństwa na morzu, w sposób zwiększający atrakcyjność sektora dla młodych ludzi.

Jeśli transformacja energetyczna zostanie wyraźnie wsparta polityką i finansowaniem, może ona służyć jako czynnik sprzyjający zarówno środowisku, jak i społeczeństwu – poprawiając warunki pracy, podnosząc rangę sektora i przyciągając młodych ludzi do floty SSF.

6. Budowanie odpornych społeczności zdolnych do dostosowania się do zmian klimatu

Opracowanie wraz ze społecznościami rybackimi konkretnych polityk i planów dotyczących przystosowania się do zmian klimatu i ich łagodzenia, w tym środków naprawczych zapewniających zdrowe ekosystemy morskie i słodkowodne oraz środków łagodzących wstrząsy środowiskowe i gospodarcze, w celu ograniczenia ryzyka wystąpienia klęsk żywiołowych i reagowania w sytuacjach kryzysowych.

Wspieranie adaptacyjnego podejścia do zarządzania rybołówstwem, które uwzględnia wpływ zmian klimatycznych i dostosowuje się do szczególnych potrzeb rybaków i pracowników sektora rybnego prowadzących działalność na małą skalę.

Wspieranie inicjatyw, które zwiększają odporność społeczności, zwłaszcza w obliczu niedoboru zasobów, pomagając im ograniczyć straty po zbiorach i/lub opracować alternatywne zasoby, w tym opracowanie innowacyjnych rozwiązań w zakresie waloryzacji i wykorzystania gatunków inwazyjnych lub środków bezpieczeństwa dotyczących postępowania z nowymi gatunkami trującymi.

7. Zapewnienie sprawiedliwego dostępu do wsparcia sektorowego i rynków

Rybaczy prowadzący działalność na małą skalę powinni mieć sprawiedliwy i przejrzysty dostęp do wsparcia finansowego i dotacji, przy czym priorytetem powinno być sprawiedliwe przejście i zrównoważony rozwój, a także bezpieczny dostęp do rynku przy jednoczesnym zapobieganiu przetłowień. Należy uwzględnić wyniki ekonomiczne działalności

działalności, mierzone zyskiem netto bez dotacji, muszą być brane pod uwagę.

Specjalny fundusz dla rybołówstwa łodziowego powinien wspierać transformację energetyczną, odnowę floty, zrównoważone praktyki, dostęp do rynku oraz technologie lub narzędzia cyfrowe opracowane przez rybaków, a także budowanie potencjału, wsparcie techniczne i zmniejszenie obciążeń administracyjnych w celu zapewnienia pełnego dostępu. Fundusz taki powinien obejmować dostęp do niskoemisyjnych technologii napędowych i przyjaznych dla klimatu projektów statków. Floty rybołówstwa łodziowego powinny mieć pierwszeństwo w zakresie takich inwestycji ze względu na ich już niski ślad węglowy i silny wkład społeczno-gospodarczy w rozwój obszarów przybrzeżnych.

Należy wzmocnić lokalne, sprawiedliwe i zrównoważone systemy żywnościowe w celu poprawy dostępu do rynku i rentowności, w tym infrastrukturę, bezpośrednio i krótkie inicjatywy łańcucha wartości, takie jak programy rybołówstwa wspieranego przez społeczność, oraz specjalny system gwarancji partycypacyjnej (PGS) dla rybołówstwa łodziowego oparty na wartościach środowiskowych, społecznych i kulturowych. Produkty rybołówstwa UE muszą mieć możliwość konkurowania na równych zasadach z importem, podlegającym równoważnym normom i przepisom.

Wzmocnienie potencjału organizacji zajmujących się rybołówstwem łodziowym poprzez eliminację obciążeń administracyjnych i zwiększenie specjalnego finansowania w celu utworzenia większej liczby wyspecjalizowanych organizacji producentów zajmujących się rybołówstwem łodziowym, przy jednoczesnym pełnym uznaniu (i wsparciu) istniejących organizacji.

8. Osiągnięcie równości płci w rybołówstwie

Należy uznać i wspierać istotną rolę kobiet w rybołówstwie – często nieformalną i niedocenianą – ze względu na ich wkład w gospodarkę, bezpieczeństwo żywnościowe i zrównoważone rybołówstwo. Kobiety borykają się z ograniczeniami wynikającymi z tradycyjnych i kulturowych norm zakorzenionych w patriarchacie, które ograniczają ich widoczność i możliwości.

Należy zapewnić równy udział w zarządzaniu rybołówstwem i podejmowaniu decyzji, umożliwiając kobietom wnoszenie swojego wkładu w postaci wiedzy i doświadczenia poprzez skuteczne wsparcie i praktyki sprzyjające włączeniu społecznemu. Należy wzmocnić głos kobiet i organizacje kobiece, aby zwiększyć ich widoczność, wspierać przywództwo, promować działania zbiorowe i wspierać następne pokolenie liderów.

Środki utrzymania kobiet powinny być chronione poprzez zasady godnej pracy, w tym zabezpieczenie społeczne, ochronę zdrowia (uznanie chorób zawodowych) oraz świadczenia, takie jak urlop macierzyński i ojcowski. Aby zrozumieć i wspierać wkład kobiet, potrzebne są ukierunkowane badania i dane z podziałem na płeć. Programy budowania potencjału powinny promować umiejętności przywódcze i zawodowe skills for women, while gender-sensitive technologies and

należy stworzyć odpowiednie warunki pracy, aby zaspokoić specyficzne potrzeby kobiet w rybołówstwie.

Znaczenie i marginalizacja rybołówstwa na małą skalę o niewielkim wpływie na środowisko

Małe rybołówstwo przybrzeżne (SSF) wspiera styl życia, który odgrywa kluczową rolę społeczno-gospodarczą w społecznościach nadbrzeżnych i wyspiarskich, zapewniając środki utrzymania i działalność gospodarczą, zwłaszcza na obszarach, gdzie istnieje niewiele alternatyw. Poza wartością ekonomiczną, SSF przyczynia się również do zachowania niematerialnego dziedzictwa kulturowego, tradycyjnej wiedzy i różnorodności biokulturowej. SSF jest odrębną formą działalności, znacznie różniącą się od większej skali, bardziej uprzemysłowionej działalności rybackiej i jako taka powinna być traktowana.

Zgodnie z kryteriami określonymi przez Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury (EMFAF) i stosowanymi przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF), rybołówstwo przybrzeżne (statki o długości poniżej 12 metrów wykorzystujące narzędzia nieholowane) stanowi ponad 70 % floty rybackiej, generuje co najmniej 50 % miejsc pracy w sektorze rybołówstwa i znaczną część wartości dodanej (15 % wartości wyładunków), a jednocześnie stanowi 6 % pod względem wielkości, powodując najmniejsze szkody dla środowiska w porównaniu z rybołówstwem na dużą skalę, które ma duży wpływ na środowisko. W skali globalnej SSF jest największym pracodawcą na oceanach, w porównaniu z innymi gałęziami rybołówstwa, przemysłem naftowym i gazowym, żegluga i turystyką łącznie (OECD 2016, Smith i Basurto (2019)).

Rybackość na małą skalę (SSF) to przede wszystkim mikro- i nano-przedsiębiorstwa rodzinne, które wspierają szereg działań pomocniczych – w tym administrację, zarządzanie przedsiębiorstwem i przetwórstwo ryb – oraz przyczyniają się do szerokiego rozprzestrzeniania korzyści społeczno-gospodarczych. Pomimo tych korzyści sektor ten był przez dziesięciolecia marginalizowany i pozbawiony możliwości połowowych oraz wsparcia sektorowego, co miało wpływ na ogólną odporność europejskich społeczności rybackich.

Rybołówstwo łodziowe jest częścią rozwiązania

Przy odpowiedniej przestrzeni politycznej i odpowiednim wsparciu rybołówstwo łodziowe mogłoby stać się częścią rozwiązania i przełomowym czynnikiem dla dotkniętych problemami mórz europejskich. SSF ma potencjał, aby odegrać większą rolę w wzmacnianiu europejskiego bezpieczeństwa żywnościowego, wnieść istotny wkład w realizację celów Zielonego Ładu na lata 2030 i 2050 oraz przyspieszyć realizację Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w tym osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju ONZ (SDG).

Jednak częściowo nieudana realizacja kolejnych wspólnych polityk rybołówstwa (WPRyb), która doprowadziła do faworyzowania połowów na większą skalę i o większej intensywności, spowodowała zaburzenia w środowisku morskim, nadmierną eksploatację wielu naszych ważnych zasobów oraz koncentrację kapitału rybackiego, dostępu do możliwości połowowych i wpływów w rękach coraz mniejszej liczby podmiotów. Zagraża to bezpieczeństwu żywnościowemu i suwerenności żywnościowej Europy oraz perspektywom społeczności nadbrzeżnych.

Działania w ramach niebieskiej gospodarki, takie jak destrukcyjne formy rybołówstwa przemysłowego, projekty związane z wydobywaniem ropy naftowej, gazu i energii odnawialnej, które zostały źle ocenione i zaplanowane, akwakultura na skalę przemysłową, zanieczyszczenie środowiska i masowa turystyka, mają negatywny wpływ na źródła utrzymania rybaków prowadzących działalność na małą skalę i zaburzają równowagę ekologiczną niezbędną do utrzymania żywych zasobów wodnych. Ma to długotrwały wpływ na zrównoważone dostawy ryb, zarządzanie zasobami wodnymi, zatrudnienie i odnowę pokoleniową.

Końcowe uwagi: Musimy sprawić, by rybołówstwo było sprawiedliwe.

Istnieje ryzyko, że bez odpowiedniego wsparcia politycznego i wdrożenia wyżej wymienionych działań sektor rybołówstwa łodziowego będzie nadal podupadał, aż w końcu zniknie. Będzie to miało negatywny wpływ na społeczności nadbrzeżne, ich lokalną gospodarkę, zaopatrzenie w żywność, tradycję, kulturę, wiedzę i umiejętności, a także na przyszłe pokolenia, które stracą to wszystko i nie będą miały szansy wykorzystać swojego potencjału do osiągnięcia szerszych celów w zakresie zrównoważonego rozwoju społecznego, środowiskowego i gospodarczego.

Postanawiamy zatem współpracować, aby zapewnić szerokie rozpowszechnienie, włączenie i wdrożenie niniejszego wezwania do działania na wszystkich poziomach.

Podpisali

Associazione Casette dei Pescatori

Casa dei Pesci

Cooperativa San Leopoldo

Associazione Pescatori di Pantelleria

Isole Eolie Pesca Responsabile

Association des Ligneurs de la Pointe de Bretagne

Union des communautés des prud'hommes pêcheurs de Méditerranée (UCPPM)

Prud'homie de Saint Raphaël

Pleine Mer

Latvian Fishermen Federation

Fischereischutzverband Schleswig-Holstein

Association of Small Coastal Fishermen of the Adriatic

European Association of fishermen at the black sea

Marsempre

Scottish Creel Fishers Association

Sveriges Yrkesfiskare Ekonomiska Förening (SYEF)

PO Kustfiskarna Bottenhavet Ekonomisk Förening

Ålands Fiskare r.f.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSK-PO)

Irish Islands Marine Resource Organisation (IIMRO)

C-LIFE

Pot Fishing Agency

Pescartes

Asociación de atuneros con linea de mano del mediterráneo

Miracanarias

Cofradía la restinga (El Hierro)

Mulleres Salgadas

Bivdu

Norges Kystfiskarlag

Snowchange

Federatia Delta Dunarii

Erris Lobster Conservation and Restocking Association

Zygi Fishermen Association

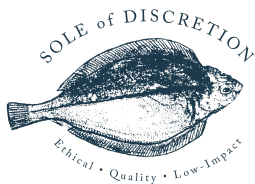
Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków Empesca't

Associazione Casette dei Pescatori

Arts Menors Costa Brava

Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich

Supportive Organisations

O kampanii Make Fishing Fair

Kampania **Make Fishing Fair** jest prowadzona przez rybaków prowadzących działalność na małą skalę z całej Europy, którzy dążą do wyrównania nierównowagi między rybołówstwem o niewielkim wpływie na środowisko a przemysłową działalnością o dużym wpływie poprzez sprawiedliwą transformację. Forum Make Fishing Fair zgromadzi 45 rybaków z 17 krajów wraz z decydentami politycznymi, naukowcami i organizacjami pozarządowymi, aby podjąć pilne wyzwania stojące przed sektorem. Forum ma na celu wzmocnienie solidarności wśród rybaków, rozszerzenie wsparcia dla rybołówstwa łodziowego oraz zapewnienie, że ich głosy pozostaną centralnym elementem dyskusji politycznych UE przed dialogami wdrożeniowymi.

30 lat działań na rzecz europejskiego rybołówstwa łodziowego

1995 Kodeks odpowiedzialnego rybołówstwa FAO: Artykuł 6.18 wzywa do zapewnienia rybaków prowadzących działalność na małą skalę i rzemieślniczą do bezpiecznego i sprawiedliwego utrzymania, z preferencyjnym dostępem do tradycyjnych łowisk podlegających jurysdykcji krajowej. (Globalna podstawa praw SSF).

2009 Kwiecień: Zielona księga UE w sprawie reformy WPRyb proponuje zróżnicowane podejście do rybołówstwa łodziowego (SSF) i rybołówstwa wielkoskalowego (LSF).
Listopad: Oświadczenie warsztatów w Brukseli w sprawie SSF i reformy WPRyb wzmacnia poparcie dla uwzględnienia głosu SSF w polityce UE.

2010 Kampania Ocean2012: promuje przydzielanie uprawnień połowowych podmiotom prowadzącym zrównoważone połowy i zapewniającym największe korzyści społeczne.

2012 Maj: Komitet ONZ ds. Bezpieczeństwa Żywnościowego zatwierdza dobrowolne wytyczne dotyczące odpowiedzialnego zarządzania gruntami, rybołówstwem i lasami.
Listopad: Pierwszy Europejski Kongres Rybaków Rzemieślniczych W oświadczeniu określono wspólną wizję dla europejskich rybaków prowadzących działalność na małą skalę i wezwano do utworzenia LIFE

2013 Drugi Europejski Kongres Rybaków Rzemieślniczych buduje współpracę regionalną.

Przyjęcie nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) — wprowadzenie art. 17 promującego bardziej sprawiedliwy i oparty na zrównoważonym rozwoju podział uprawnień do połowów.

2014

Przyjęcie dobrowolnych wytycznych FAO dotyczących zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa łodziowego — globalnych ram łączących rybołówstwo łodziowe z bezpieczeństwem żywnościowym i eliminacją ubóstwa.

2015

Przyjęcie Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 — zawiera cel zrównoważonego rozwoju 14.b, zapewniający rybakom prowadzącym rybołówstwo łodziowe dostęp do zasobów morskich i rynków.

Formalne utworzenie organizacji LIFE (Low Impact Fishers of Europe); otwarcie biura w Brukseli jako dedykowanego przedstawiciela rybołówstwa łodziowego na szczeblu UE.

2018

Uruchomiono regionalny plan działania na rzecz rybołówstwa łodziowego (RPOA) dla regionu Morza Śródziemnego i Morza Czarnego — pierwszy regionalny plan działania na rzecz zrównoważonego rybołówstwa łodziowego.

2019

Kampania „A Fair Deal for SSF” (Sprawiedliwe traktowanie rybołówstwa łodziowego) wzywa do naprawienia historycznych krzywd i promowania sprawiedliwego dostępu do zasobów.

2021

Październik: LIFE i Our Fish publikują raport „Możliwości połowowe jako czynnik zmian”.

Listopad: LIFE wydaje oświadczenie w sprawie wdrażania WPRyb, podkreślając potrzebę zróżnicowanego podejścia do rybołówstwa łodziowego.

2022

Czerwiec: Konferencja ONZ poświęcona oceanom (Lizbona) — Organizacje SSF z całego świata jednoczą się w ramach „Wezwania SSF do działania” na rzecz wdrożenia celu zrównoważonego rozwoju nr 14.b.

Rezolucje Parlamentu Europejskiego w sprawie wdrożenia art. 17 oraz sytuacji i perspektyw na przyszłość SSF w UE

2023

Listopad: LIFE publikuje wezwanie do działania na rzecz lepszego wdrożenia WPRyb poprzez zróżnicowane podejście.

Regionalne warsztaty IYAFA (Galicja, Hiszpania): przyjęcie „Oświadczenia ogólnego” i „Planu działania na rzecz kobiet w rybołówstwie”.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie współzarządzania rybołówstwem UE i roli sektora w wdrażaniu środków zarządzania.

2024

Maj: Rozpoczęcie kampanii „Make Fishing Fair” – 38 grup rybaków i 20 organizacji pozarządowych wyzywa do sprawiedliwego dostępu do kwot, sprawiedliwej transformacji oraz przejrzystości w zakresie dotacji i przydziałów.

Lipiec: Manifest dla X kadencji (2024–2029) określa priorytety polityki w zakresie rybołówstwa łodziowego na następną kadencję UE.

2025

Luty: LIFE przedstawia stanowisko w sprawie paktu oceanicznego, aby wpłynąć na globalne zarządzanie oceanami.

Marzec: Wydarzenie parlamentarne „Make Fishing Fair” zgromadziło w Parlamencie Europejskim rybaków prowadzących działalność na małą skalę z całej Europy i Wielkiej Brytanii, aby opowiedzieć się za sprawiedliwszym dostępem do możliwości połowowych i większym wsparciem dla praktyk o niewielkim wpływie na środowisko.

Czerwiec: Apel rybaków o podjęcie działań zyskuje rozgłos podczas UNOC3, podnosząc rangę kwestii związanych z rybołówstwem łodziowym na arenie międzynarodowej.

Wrzesień: LIFE zwraca się do komisarza Kadisa w sprawie art. 17 Vademecum, wzmacniając zasady sprawiedliwego przydzielania środków.

MAKE FISHING FAIR

blue ventures
beyond conservation

The Make Fishing Fair Campaign is a partnership between
the Low Impact Fishers of Europe and Blue Ventures

